

Doelloze middelen

IK BEN OPGELEID IN DE BESTUURSKUNDIGE TRADITIE VAN HOOGERWERF, BRESSERS EN POPPE; DE TWENTSE SCHOOL, VOOR ZOVER JE DIE KUNT ONDERSCHIEDEN BINNEN DE STROMINGEN DIE HET OPENBAAR BESTUUR ONDERZOEKEN. DEZE STROMING PROBEERT TE BEVORDEREN DAT JE EEN BELEIDSINSTRUMENT PAS INZET ALS JE ONGEVEER WEET WAT JE ERMEE KUNT BEREIKEN (ER MOET EEN VALIDE BELEIDSTHEORIE ONDER LIGGEN). DAN MOET JE DUS OOK WETEN WAT JE WILT BEREIKEN (BELEID IS HET INZETTEN VAN MIDDELEN OM EEN DOEL TE BEREIKEN).

Sinds de invoering van parkeerbelasting zijn steeds meer gemeenten met parkeerbeleid aan de slag gegaan. De gemeenten kregen immers allerlei middelen om met parkeren aan de gang te gaan. Helaas zijn niet alle beleidsmakers en bestuurders van de 'Twentse school'. Dus het doel van het parkeerbeleid is niet altijd helder gemaakt. En daar hebben we nu last van.

Beleid is het
inzetten van
middelen om
een doel
te bereiken

AGEREN TEGEN PARKEERBELEID

Hierdoor is het makkelijk om tegen dit beleid te ageren. Want als een gemeente niet goed uitlegt waarom er parkeermaatregelen zijn, is het prijs-schieten geblazen. Recent kopte de Telegraaf over het Engelse Cardigan. Daar sneuvelden parkeerautomaten door vandalisme. De ondernemers merkten vervolgens een hogere omzet en meer tevreden klanten. Dat zouden ze in Nederland ook moeten doen!

De reacties kwamen, namens de Nederlandse gemeenten, via CROW en VNG. Nobel, maar weinig effectief. Want de doelen van parkeerbeleid zijn divers en afhankelijk van de gemeente (en zelfs binnen de gemeente varieert dat). Dus hoewel genuanceerd en met respect voor de lokale autonomie, was de repliek abstract, futloos en daarmee ook irrelevant voor de Telegraaflezer. Die is nu weer bevestigd in zijn beeld dat parkeerbeleid vooral dient om de gemeentekas te spekken over de rug van ondernemers.

Wat niemand in deze discussie heeft genoemd, is dat in Cardigan de parkeerwachters wel handhaven op fout parkeren op kosten van de samenleving.